

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XXIV. Quomodo Acaciani Ariminensem Synodum comprobaverint.
Item nomina Episcoporum qui depositi sunt, & crimina propter quae sunt
depositi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

καὶ αὐτὸς ὁ βασιλεὺς ἐπέειπε ταύτῃ ἐπι-
 νέν, τὴν γραφὴν λογιζόμενος τὸ τῷ ἐν δρι-
 μίῳ σωελθόντων πληθύνει καὶ ὡς οὐκ ἂν
 ἀμάρτυροι ὅμοιοι ὁμολογεῖν ἑὸς ὁμοῦσιον ἢ μη-
 δὲν αὐτῶ διαφέρειν καὶ ἔννοιαν, εἰ ὀνόμασιν
 ἀγνώστοις τῇ ἱερᾷ γραφῇ μὴ χρωτό, ἐν ἰσο-
 δυνάμει τε καὶ ἀναμφισβήτη ὀνόματι τὸ
 ὅμοιον, τὴν αὐτῷ σημασίαν ὁμολογοῦν
 ἕως ἐν ἔχων γνώμης, ὁμοιοῦν ἐκέλευσε τὸς
 ἐπισκόπους πρὸς τὴν ἐκθεθεῖσαν ὑπὸ τῷ ἐν
 δριμύῳ σωελθόντων ἑτοιμαζόμενος τε τῇ
 ἕρρηξίᾳ πρὸς ὑπαλιχὴν πομπήν, καθὰ ῥω-
 μαίοις ἐθετο ἐν τῇ νεμλίᾳ ἔπαρ' αὐτοῖς
 ἱαναγαρί μίλλος, πᾶσαν τὴν ἡμέραν καὶ πολὺ
 ἢ ἐπιλαβέσθαι νυκτὸς ἀναλώσαι μετὰ τῷ
 ἐπισκόπων, διαγνώσκων εἰσότε δὴ τῇ δια-
 κριμαδίᾳ ἔξ δριμύνης γραφῆς καὶ οἱ ἐκ σε-
 λυκίας ἀφ' ἱμύροι ὑπέγραψαν.

A ipse ad eam formulam approbandam in-
 ductus est; cum apud se reputaret multi-
 tudinem eorum qui Arimini conven-
 rant: Et quod nequaquam aberraverit is
 qui similem confiteatur aut consubstan-
 tialem: nec ullum apud se discrimen sit
 quoad sensum, si quis nominibus qui-
 dem ignotis sacrae Scripturae minime
 utatur: aequivalente autem vocabulo &
 extra controversiam posito, simili vide-
 licet, eandem sententiam confiteatur.
 Cum igitur Imperator animo suo ita sen-
 tiret, praecipit Episcopis ut in fidem ab
 Ariminenſi Concilio expositam consen-
 tirent. Cumque postridie ad solennem
 Consulatus pompam se pararet, sicuti
 moris est apud Romanos Calendis Ja-
 nuarii, totum diem, & insequentis no-
 ctis maximam partem consumpsit cum
 Episcopis, disceptans donec legati qui a
 Seleucienſi Concilio advenerant, for-
 mulae fidei ab Ariminenſi oppido allatae
 subscripsissent.

Κεφ. κδ'.

CAPUT XXIV.

Ὅτι οἱ ἀκακίον πλὴν ἐν ὀκταμύῳ ἱερασιασάν συνόδον κα-
 τάστατον καθαιρέθων ἀρχιερέων, καὶ ἐπὶ ποίεσι
 ἐγκλήμασι.

Quomodo Acaciani Ariminenſem Syno-
 dum comprobaverint. Item nomina Epi-
 scoporum qui depositi sunt, & crimi-
 na propter quae sunt depositi.

Οἱ δὲ ἀμφοὶ ἀκακίον ἐπιμείναντες πινά-
 χον ἐν κωνσταντινῶν πόλει, μέγα κα-
 λήματα ὄντα ἐκ βιθυνίας ἐπισκόπους ἐν οἷς
 ἦν μακρίος ὁ χαλκηδόνιος, καὶ ἐλφίλας ὁ
 τῷ γόθων πηνήκοντα ἢ ὄντες, εἰς ταυτὸν
 συνῆλθον, καὶ ἐβεβαίωσαν τὴν ἐν δριμύῳ
 ἀναρωσθεῖσαν γραφὴν, πρὸς τὴν ἐξ ἰσο-
 δυνάμει ἢ ὑπόστασιν ἐπιθεῖν ὀνόμαζεν μηδὲν
 ἕως ταύτῃ τῇ γραφῇ ἀποκεκ-
 ρυθῆναι πᾶσαν ἄλλην, ἢ χρομύνην ἢ μέλλε-
 σαι ἐπὶ ταῦτα ἐπξαξάν, καθαιρέσθαι ἀ-
 λων τῆς διακονίας, ὡς ἐρετικῶς καὶ πρὸς ἐν-
 δειξιν ὁφίας ἐκκλησιαστικῆς πρὸς αἰρέσεως
 ἀπατάσεως, συγχερόμεντά τε καὶ τὰς δια-
 λέξεις δυσφήμως ποιούμενον, ταραχῆς τε
 καὶ εἰσαίων τὰς ἐκκλησιαστικὰς αἰτίων λέγε-
 ται δὲ πρὸς τῶν, ὡς οὐκ ἀπὸ γνώμης
 τῆτον καθείλον, ἀλλ' ἀφοσιούμενοι καὶ τὰς
 πρὸς αὐτῶν δόξαις πρὸς βασιλείαν διε-
 κόνοντο γὰρ τὰ αὐτῶ φρονεῖν ἀποχρη-

Porro Acaciani cum aliquamdiu
 substitissent Constantinopoli, Epi-
 scopos ex Bithynia evocarunt: inter quos
 erat Maris Chalcedonenſis, & Ulfila Got-
 thorū Episcopus. Cumque essent numero
 quinquaginta, in unum collecti, formu-
 lam fidei quae Arimini recitata fuerat,
 suffragiis suis comprobaverunt, hoc tan-
 tum adjecto, ne quis in posterum sub-
 stantiam in Deo aut hypostasim diceret;
 utque praeter hanc formulam reliquae
 omnes, tam quae antea scriptae, quam
 quae postea scribendae essent, condem-
 narentur. His rebus confectis, Actium
 diaconatu exuunt, utpote qui li-
 bros contentiosos & ad ostentationem
 scientiae, a more institutoque Ecclesia-
 rum alienae, compositos scriberet, & in
 disputando impiis vocibus uteretur, tu-
 multus denique ac seditionis in Eccle-
 siis auctor fuisset. Sunt qui dicant, eos
 non sponte, neque ex animo Actium
 deposuisse: sed ut apud Imperatorem
 purgarent se ea suspicione, quae de ipsis
 concepta erat. Accusabantur enim quod
 cum Actio idem sentirent. Post haec

Dddd ij

Proinde utramque ordinationem, utpote illegitimam infirmarunt. Post hæc iterum convenientes, Silvanum depounerunt Episcopum Tarfi, & Sophronium Pompeopolis in Paphlagonia: Elpidium item Satalorum, & Neonam Episcopum Seleuciæ in Isauria. Ac Silvanum quidem deposuerunt, propterea quod vesaniæ auctor ac signifer cæteris existisset, tum Seleuciæ, tum Constantino- poli: & quod Castabalenſi Ecclesiæ Theophilum quendam præfecisset, qui prius ab Episcopis Palæstinaſibus Eleuteropolis Episcopus fuerat ordinatus, juramentoq; se obſtrinxerat, nunquam se alium Episcopatum suscipiturum absque illorum consensu. Sophronium vero abdicarunt, tanquam avarum, & qui res Ecclesiæ oblatas vendere, & in questum suum vertere conaretur: & propterea quod post secundam ac tertiam vocationem ægre comparens, de criminibus sibi illatis causam apud ipsos dicere noluisse, sed extraneos iudices elegeret. Neonam vero ideo deposuerunt, quod ut Annianus Antiochenſium Episcopus in sua Ecclesia ordinaretur, impense itudisset. Et quod nonnullos sacerarum scripturarum & Ecclesiæ legum penitus ignaros, cum decuriones essent, inconsiderate Episcopos ordinasset. Qui postea opum suarum possessionem sacerdotio prætulerunt, scriptoque testati sunt, male se bona sua retinendo publicis muneribus fungi, quam bonis suis exutos, Episcopatum gerere. Elpidium denique abdicarunt, eo quod ad tumultum excitandum Basilio se adunxisset, & auctorem ac magistrum se præbuisset immodestiae: quodque contra decreta Melitenſis Synodi, Eusebium quidem qui Presbyterii gradu motus fuerat, in pristinum locum restituisset: Nectariam vero quandam, quæ ob patrum ac jurisjurandi fidem violatam a D communionem suspensa fuerat, ad diaconatus officium promovisset; cum tamen juxta leges Ecclesiæ, nullum ei honorem capere liceret.

A καὶ ὡς ἀθένομον τὴν ἐφ' ἐκείνῳ χειροτονίαν ἔλυσαν. Ἐπιπέτοις αὖτις συνεληθόντες, καθάρῃσι σιλβανὸν τὸν ταρσῆ ἐπίσκοπον, καὶ σωφρόνιον τὸν πομπηίαπόλεως τῆς παφλαγόνων, ἐλπίδιόν τε τὸν σαλαίων, καὶ νέωνα τὸν ἐν σελδουκείᾳ τῆς ἰσαυρίας καθήλον ἢ σιλβανὸν, ὡς δεχηγὸν γρηγόριον διπλονοίας τοῖς ἄλλοις, ἐν τε σελδουκείᾳ καὶ κασταλινῆ πόλει ἢ θεόφιλον παρὰ τῆς ἐκείνου κασαβάλου ἐκκλησίας, ἐλευθεροπόλεως ἐπίσκοπον χειροτονήσαντες ἀπέστειραν ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων παλαιστίνης, καὶ ἐπομοσάμου ἀπὸ τῶν γαλιλιῶν ἐτέρων μὴ ὑπεισέναι ὀπίστην σωφρόνιον ἢ, ὡς πλεονεκτεῖν καὶ καταλάβειν ἐπιχειρῆσα τὰ παρὰ τὸν γρηγόριον ἐκκλησία, καὶ μὴ κληῖσιν πρώτων καὶ δευτέρων, ἐπεὶ δὴ μόλις ἀπήντησε, μὴ ἐβελήσασθαι παρ' αὐτοῖς διπλολογήσασθαι παρὰ τὰ ἐγγύματα, ἀλλὰ σὺν ἕξωθεν αἰρέσεσιν δικασθένενα ἢ, ὡς ἐπὶ τῆς ἰδίας ἐκκλησίας ἀποδάσασθαι ἀντιανὸν χειροτονήσαντα ἀντιανὸν ἐπίσκοπον ἢ ἀπειρεὺς πᾶσι ἱερῶν γραφῶν καὶ θεομυστηρίων ἐκκλησίας, ἀθεωτικῶσιν πᾶσι τῶν δοκίμων ὄντων, ἐπισκόπους καλασιήσαντας οἱ μὲν ταῦτα κλημάτων κήσων τῆς σωσῆς παρὰ τὴν ἰσχυρῆσιν, ἢ ἐξ ἑσθῆσιν αὐτοῦ τὰς ἑσθῆσιν ἔχοντες λείπεργεῖν, ἢ δι' ἄλλων τῶν ἐπισκοπεῖν τὸν δὲ ἐλπίδιον, ὡς ἐβελήσασθαι ἐπὶ ταραχῇ συμμίσθασθαι, καὶ καθήγητῶν γρηγόριον ἀταξίας: ἢ ἀπὸ τῶν δευτέρων ἕξωτατῆ ἐν μελίμῳ συνόδῳ, εὐσεβίαν μὲν ἀνδρῶν καθηρημένον πρεσβυτέρου δὲ πικρατασιήσαντα νεκλαρίαν δὲ τῶν διὰ τῶν ἀποστόλων σιωνικῶν ἢ ὄρεων ἀκουσάντων γρηγορίαν, διακονίας ἀξιώσαντα, μὴ μείον αὐτῶν τῶν μῆσιν καὶ τῶν νόμων τῆς ἐκκλησίας.